

ಕಾಯಕ ಕಲಿದವಳಿ

■ ಶೇಖರಗೌಡ ವೀ ಸರನಾಡಗೌಡರ್

‘ಈ ಹುಡುಗನಿಗೆ ತಲಿಗಲಿ ಕೆಟ್ಟಿತೆ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೇತೆ. ಅದೇ ಒಕ್ಕಲುತನ ಮಾಡಾಕ ಬಂದಾನ.’

‘ದೊಡ್ಡ ಪಗಾರದ ನೌಕರಿ, ದೊಡ್ಡ ಕಂಪ್ಲಿಯೋಳ್ಳೆ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಇದ್ದಂತೆ.’

‘ಒಕ್ಕಲುತನದಾಗ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾಂಗಿಲ್ಲ ಅನ್ನೋದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲೇ ತನ್ನ ಕಾಲೇಲೆ ತಾನೇ ಕಲ್ಲು ಹಾಕೋಲ್ಲ ಕತ್ತಾನ.’

‘ಹುಚ್ಚು ಖೋಡಿ ಹುಡುಗ. ಇದನ್ನಾಕೆ ಹಚ್ಚೋಂಡೋ?’

‘ಈಗಿನ ಮಳೆ, ಬೆಳೆಗೆ ಉದ್ದಾರಾದಂಗೆ.’

‘ಯಾ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ ಈ ಹುಡುಗನ ತೆಲೆಯೊಳ್ಳೆ ಒಕ್ಕಲುತನದ ಹುಳಾ ಬಿಟ್ಟೋ?’

‘ಬಾಳ ತೆಪ್ಪೆ ಮಾಡ್ಡಿಟ್ಟು.’

‘ಮೂರ್ಖತನದ ಪರಮಾವಧಿ.’

‘ಒಕ್ಕಲುತನ ಅಂದ್ರೆ ಸುಮ್ಮೇ ಆಗ್ಗದೇನು? ಆಳುಕಾಳು, ದನಕರು, ನೀರು ನಿಡಿ, ಕರೆಂಟು ಪರೆಂಟು ಎಲ್ಲಾ ಕಿರಿಕಿರಿ ಇರ್ತಾವ. ಹುಟ್ಟಿದಾಗಿನಿಂದ ಒಕ್ಕಲುತನ ಮಾಡೋ ನಮ್ಮಂಥೋರಿಗೇ ಸಾಕಾಗಿ ಹೋಗ್ತೆ. ಇದ್ದಬಿದ್ದ ಹೊಲಮನಿ ಮಾರಿ ಪಟ್ಟ ಸೇರ್ಬೇಕು ಅಂತ ಅನಸಕತ್ತೆತಿ. ಕೆಟ್ಟು ಪಟ್ಟ ಸೇರು ಅಂತಾ ಹಿರಿಯರು ಹೇಳ್ತಾರಲ್ಲ ಹಂಗೆ?’

‘ನಾಕು ದಿನ ಒದ್ದಾಡ್ಡಿ, ತಾನ ಗೊತ್ತಾಗ್ತದ ಗರ್ಡಿ ಗಮ್ಮತ್ತು!’

‘ಬೇಸಾಯ ಅಂದ್ರೆ ನಾ ಸಾಯ, ನೀ ಸಾಯ ಅಂತ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ.’

‘ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೇರು ಉಳ್ಳುಳ್ಳಿ ಹೋಗೋವತ್ತಿನಾಗ ಉಳ್ಳಾಗಡ್ಡಿ ಬಂದು ಜಾಮೀನಾಗಿತ್ತಂತೆ. ಹಂಗಾತು ಇವನ ಕತಿ.’

‘ಸುಖದ ಜೀವಕ್ಕೆ ಮುಳ್ಳು ಚುಚ್ಚೋಡಾನ.’

‘ಪ್ರೀತಿಸಿ ಮದುವಾದ ಹೆಂಡ್ಡಿ ಕನಸು ನುಚ್ಚು ನೂರು ಮಾಡ್ಡಿಟ್ಟು.’

ಅನಿಕೇತ್ ಕೈತುಂಬಾ ಸಂಬಳ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಕಂಪನಿಗೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ನೀಡಿ ತನ್ನ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದು ಬೇಸಾಯ ಮಾಡಲು ನಿಂತಾಗ ಊರವರೆಲ್ಲರೂ ಮನಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಮಾತಾಡಿದ್ದರು. ಅವರ ವಾಗ್ವಾಣಿಗಳಿಗೆ ಲಂಗೂ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಲಗಾಮೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಲುವಿಲ್ಲದ ನಾಲಿಗೆ ಅಲ್ಲವೇ?

****

ಅನಿಕೇತ್ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು ಹಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಿಷಿ ಪಟ್ಟವಳೆಂದರೆ ಅವನ ತಾಯಿ ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿ. ‘ಮಗು, ನಾವು ತಿನ್ನೋದು ಎರಡು ತುತ್ತು ಅನ್ನ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲೇ ದುಡಿಯಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡಿ ಜೀವನ ನಡೆಸಬಹುದು. ಇದೇ ನಮಗೆ ಕರ್ಮಭೂಮಿ. ಭೂಮಿತಾಯಿಯ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ನಾವು ನಿಮಗೆಲ್ಲ ವಿದ್ಯೆ ಕೊಡಿಸಿಲ್ಲವೇ? ಇಲ್ಲಿನ ಶುದ್ಧ ಗಾಳಿ, ವಾತಾವರಣ ಲಕ್ಷ ಲಕ್ಷ ಕೊಟ್ಟರೂ ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬರೀ ದುಡ್ಡು ದುಡ್ಡು ಎಂದು ಹಲಬುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಬೆಂಗಳೂರು. ಇಲ್ಲೇ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನೆಲೆ ನಿಂತುಕೊಂಡರೆ ಭೂಮಿತಾಯಿ ಕೈ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೈ ಕೆಸರಾದರೆ ಬಾಯಿ ಮೊಸರು ಎಂದು ಹಿರಿಯರೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಿನ್ನ ನಿರ್ಧಾರದಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಂತೂ ಹುಚ್ಚೆದ್ದು ಕುಣಿಯುತ್ತಿದೆ; ಹೃದಯ ಮಿಷಿಯಿಂದ ಬೀಗುತ್ತಿದೆ. ನಿನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರದ ಬೆಳೆಯನ್ನೇ ತೆಗೆಯಬಹುದು. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ತುಸು ತೊಂದರೆ, ಕಿರಿಕಿರಿ ಎಂದೆನಿಸಬಹುದು. ಜೊತೆಗೆ ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಸಮೃದ್ಧಿನೂ